

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9569815
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 25/02/2015

Αριθμός απόφασης: 775

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με ημερομηνία κατάθεσης 03-02-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της τ., με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της με αριθμό ειδοποίησης πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. /2014 (Αριθμ. Δήλωσης /2014), έτους 2014, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Τη με αριθμό ειδοποίησης πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. /2014 (Αριθμ. Δήλωσης /2014), έτους 2014, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
5. Την από 13/02/2015 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 03-02-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της τ., με ΑΦΜ η οποία κατατέθηκε εκπρόθεσμα λαμβάνοντας ως ημερομηνία κοινοποίησης

της πράξης την ημερομηνία πληρωμής της πρώτης δόσης ΕΝ.Φ.Ι.Α. ήτοι την 01-10-2014, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ. αριθμ./2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Αρ. Δήλωσης ΕΝ.Φ.Ι.Α/2014 Ν. 4223/2013) της Γ.Γ.Δ.Ε έτους 2014 προέκυψε συνολικό ποσό οφειλόμενου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 476,32 €, για το οικείο έτος.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση της ως άνω ειδοποίησης πληρωμής φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α, καθώς ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που κατέχει δεν είναι νόμιμος, για τους εξής λόγους:

- Προσβολή της αρχής της προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου
- Παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω μη έκδοσης έως σήμερα υπουργική απόφαση για τον διαφορετικό υπολογισμό του φόρου ανάλογα με την χρήση του κτίσματος και συγκριμένα με το αν αφορά κύριο ή βοηθητικό χώρο.
- Σύμφωνα με το άρθρο 41 Ν.1249/1982 οι φορολογικές αξίες των ακινήτων αναπροσαρμόζονται βραδύτερο ανά διετία με σκοπό οι αξίες που αποτελούν τη βάση φορολόγησης να συμβαδίζουν προς τις αγοραίες. Η πάροδος απράκτου της διετίας χωρίς αναπροσαρμογή τιμών ώστε να απεικονίζουν τη μείωση των αγοραίων τιμών συνιστά παράνομη παράλειψη έκδοσης κανονιστικής πράξης εκ μέρους της διοίκησης.
- Η χρήση των μη αναπροσαρμοσμένων αξιών προς υπολογισμό του ΕΝΦΙΑ είναι μη νόμιμη και αντίκειται στις αρχές της χρηστής διοίκησης, καθώς γίνεται για καθαρά ταμειευτικούς λόγους και δεν ταυτίζεται προς το δημόσιο συμφέρον.
- Αμφισβήτηση των αντικειμενικών αξιών λόγω απόκλισης από τις πραγματικές αγοραίες.
- Ο νόμος του ΕΝΦΙΑ αντίκειται στα άρθρα 4 και 78 του Συντάγματος, αντιβαίνοντας προς τις αρχές αναλογικής ισότητας συνεισφοράς στα δημόσια βάρη και της δίκαιης φορολόγησης και συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.
- Παραβίαση των εγγυήσεων προστασίας για της στέγαση οικογένειας και ευπαθών κοινωνικών ομάδων
- Παραβίαση του εσωτερικού ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου
- Παραβίαση της αρχής απαγόρευσης διπλής φορολόγησης
- Παραβίαση των εγγυήσεων προστασίας της ιδιοκτησίας λόγω του γεγονότος ότι αντικείμενο του ΕΝΦΙΑ αποτελούν και τα απρόσοδα ακίνητα
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 63 του ν 4174/2013 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 της απόφασης Γεν. Γραμ. Δημ. Εσόδων ΠΟΛ.1002/31-12-2013, η ενδικοφανής προσφυγή ασκείται κατά πράξεων των φορολογικών

αρχών, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών που αρχίζει από την κοινοποίηση της πράξης.

Επειδή, η προσβαλλόμενη πράξη προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. τεκμαίρεται ότι κοινοποιήθηκε νόμιμα στην προσφεύγουσα την ημερομηνία της πληρωμής της πρώτης δόσης του φόρου ήτοι την 01/10/2014.

Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε εκπρόθεσμα την 03/02/2015, ήτοι μετά την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της πράξης και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επειδή, για λόγους χρηστής διοίκησης επισημαίνεται ότι η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή είναι απορριπτέα και ως προς το ουσία βάσιμο για τους κάτωθι λόγους:

Επειδή, στις περιπτώσεις που η διοίκηση δρα κατόπιν αίτησης του διοικούμενου, θεωρείται ότι ο τελευταίος έχει ήδη εκφράσει τις απόψεις του με την υποβολή της αίτησης και των απαιτούμενων δικαιολογητικών. Συνεπώς δεν χωρεί τήρηση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης (ΣτΕ 452/2004). Εξάλλου η διοίκηση υποχρεούται να καλέσει τον ενδιαφερόμενο σε ακρόαση μόνο επί ατομικών, δυσμενών διοικητικών πράξεων οι οποίες εκδίδονται αυτεπαγγέλτως, κατ'ένασκηση διακριτικής ευχέρειας και στηρίζονται στην υποκειμενική συμπεριφορά του. Εν προκειμένω η δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, εκκαθαρίστηκε με στοιχεία που η ίδια η προσφεύγουσα είχε τροφοδοτήσει το πληροφοριακό σύστημα ιδιοκτησίας ακινήτων, η δε εκκαθάριση του φόρου έγινε με βάση αντικειμενικά κριτήρια που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 4 και 5 του Ν. 4223/2013. Ως εκ τούτου οι προβαλλόμενοι λόγοι της ενδικοφανούς προσφυγής περί μη δήθεν κλήσεως προς ακρόαση προς της έκδοσης της πράξης προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α., κρίνονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, για τον προσδιορισμό του φόρου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 4223/2013. Στις διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου και ειδικότερα στην παράγραφο Α, προβλέπεται ότι για τους βοηθητικούς χώρους προβλέπεται ειδικός συντελεστής υπολογισμού φόρου που ανέρχεται σε 0,1. Η διάκριση αυτή των συντελεστών, απεικονίζει την πρόθεση του νομοθέτη να προβεί σε διαφορετικό υπολογισμό του φόρου ανάλογα με τη χρήση του ακινήτου και ειδικότερα με το αν αυτό αποτελεί κύριο ή βοηθητικό χώρο. Ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί έλλειψης υπουργικής απόφαση σχετικά με τον υπολογισμό του ΕΝ. Φ.Ι.Α. ανάλογα με τη χρήση του ακινήτου απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που

έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδίκου φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, στο άρθρο 4 παρ.5 του Συντάγματος ορίζεται: "Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.". Από τη συνταγματική αυτή διάταξη παρέχεται καταρχήν ευρεία ευχέρεια στο νομοθέτη για διαμόρφωση του φορολογικού συστήματος, υπό τον όρο πάντοτε ότι η σχετική ρύθμιση, θεσπιζόμενη ενόψει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, δεν παραβιάζει την αρχή της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, φορολογικής επιβάρυνσης. Όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ ως φόρο επί της περιουσίας απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβάρυνσης μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνο το εισόδημα αλλά αυτοτελώς και η περιουσία, οι δαπάνες και οι συναλλαγές.

Επειδή, ο επίδικος ΕΝ.Φ.Ι.Α. στις έκτακτες φορολογίες επί του εισοδήματος που επιβλήθηκαν την τελευταία τριετία, ναι μεν συνεπάγεται αυξημένη φορολογική επιβάρυνση των πολιτών και συνακόλουθα μείωση του διαθέσιμου πλούτου των φορολογουμένων, όμως με βάση τους συντελεστές που επιβλήθηκε και λαμβανομένης υπόψη: α) της καθολικής φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας, δηλαδή της φορολόγησης όλων των ακινήτων που βρίσκονται στην Ελληνική

επικράτεια, β) της διεύρυνσης της φορολογητέας ύλης, με συνέπεια τη κατανομή φορολογικών βαρών στα φυσικά και νομικά πρόσωπα, γ) του μεγέθους και της αξίας της ακίνητης περιουσίας στη χώρα, δ) του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε, δηλαδή της διατήρησης της δημοσιονομικής σταθερότητας και της εξασφάλισης δημοσίων εσόδων, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α.δεν αντίκειται στην κατοχυρωμένη από το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 03/02/2015 και με αριθμ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας τ. (ΑΦΜ).

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Ποσό Πληρωμής: 476,32 Ευρώ

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την υπ' αριθ./31-07-2014 Είδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Ν.4223/2013) έτους 2014 της ΓΓΔΕ και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**α.α.
ΚΑΚΙΩΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).